

רחוב גליקסון 8, תל אביב, טלפון 26765, ת.ד. 136. סטן למברקט: 'עולמפרט'. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שחם בע"מ, ת"א, טל. 3139. ההפצה: דוד טופל ובניו, תל אביב. המסרת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העורך הראשי: מורי אבנרי

ראש המערכת: שלום כחו

עורך משנה: רוב מיתו

עורך כיתוב: סילבי קשה
כתב בכיר: מלי תכור

חברי המערכת: מנשה ברדייה, שיוע נלור, לילי גלילי, רוני הורוביץ, רוני ורד, אברהם הרפז, יוסף אברחם, אביבה סה, שוש סינו, שלמה פרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

21 יוני '71

אפשר היה להניח כי גלר לא ימצא עוד קרבנות. מה קרה? כדי לקנס את העולם הזה, החל בטרור הרפז של מנג'ונו-החושך, שהופיע או בכספי הציבור, לרומם את גלר ולהפכו לגיבור לאומי, שנוקד לכלבים עלידי המעלילים השפלים של העולם הזה. אנשי מנג'ונו-החושך גם המריצו את גלר להגיש נגדו משפט-דיבה, שהורד מסדר היום עלידי השופט, כאשר סירב גלר לשלם את אגרת-המשפט.

ההמשך: לפני שלושה שבועות נעצר גלר. הוא הדפיס לעצמו נייר-מכתבים של חברה ש' אינה קיימת בשם 'מזור' - ביטוח, אדירות, שרותים - עם משרד-ראשי ושישה סניפים (חיפה, ירושלים, נתניה, חדרה, טבריה, באר-שבע), תוך ציון (בראש הטופס) כי שלושה בנקים מכובדים משרתים אותו. בעזרת נייר-מכתבים זה פנה גלר אל מתחזיקי-דירות, קבלנים וקונדיטורים נוקטים הציע להלת לקונים את הסכום המסור להם, בריבית בנקאית נוחה, תוך קבלת סכום זעיר כדמי-שרות. (וגמה לטיב הניסוח של הפניה: 'אנו מקבלים 10% מדמי התחן המגיעה לכם את הלקוח והמוכר יחד... אנו להעביר לכם את הסכום המגיעה כעבור עשרה יום...')

כל לקוח שהיה מתפתה, היה צריך לשלם 5 על תחילה לכיסוי של גלר ומיקדימה בסך עד 50 ל"ג. אחרי-כך הפך נשלח לרומם מוסמך, לשם בדיקה כללית רב-תרושם, כדי לחדא שאננם ימשיך להיות עד תום מועד תשלום ההלוואה. כשהיה הלקוח חוזר מב' דיקה זו, היו מוחתים לו תיק ודוחים אותו בלך-רשום.

כשנמאס הרבר ללקוחות, החלו וורשים ממנו את החזרת הכסף. גלר הסכים ברצון, נתן כולום ציקים דחויים. הסכסס היה מצליח, ולוא נודע במקרה ללקוחות, כי גלר עומד לצאת מן הארץ - יום אחד לפני מועד-התשלום הרשום בציקים, אחד מהם ביקש צרעיקוב-ניסעה, גרם לתפיסתו של גלר ערב יציאתו, ולכליאתו בידי ה' שופט מקס קנת בעתן יזוף מיסמכים והוצ' את כסף בטענות-שוא.

כל זה היה נמנע, אילו היו השלטונות פועלים בשעתו בהתאם להוכחות שהעולם הזה היה מוכן להעמיד לרשותם.

מכתבים

מה אתם רוצים? אני חושב שזה רעיון נפלא שמקור משפטי לוקח עמו, בתום תקופת שרותו, את הציוד והידע של תפי קירו. ברשותי בצה"ל הייתי טנקיסט. אני ממיר הצטרעתי שלא נתנו לי לקחת הבית את הסטק שלי. הייתי יכול להשתמש בו כמ קום טרקטור, או להשכיר אותו להריסת בתים ישנים, וכו'.

למה שלא תקח יחידת-תותנים, אחרי השיחרור, את התותח שלה הביתה ותיסד 'תותח' - חברה להפגנות פרסיות בע"מ? אבלי, חדרה.

סום לבן, מאוכף דווקא, 'תכנית נלל' (העולם הזה 1132) מביעה בברור על אולתידים של זקני וצעירי די הגיטו היהודי. הקשפתם הגלולית, בין אם היא מושפעת משרות שרה-ביבור ובין אם היא עולה מניי נלל, נובעת מ' מקור אחד: הניטו היהודי המשתרע מפלונסק עד ברונסק.

הרעיון המקורי לפתור את כל בעיות ישראל ככבוש המרחב הימי, אינו הרש

כל-כך. הוא לווה את כל החוגים העקרים, שצמחו בארץ-ישראל מאז עליית הביוליים, והו כלל ברוב: כששכבה חברתית מסוימת חדלה ליצור, היא מתחילה להלום על כיבוש המרחב.

מאיר הרפו, תל אביב... מעניין, מיחו אותו, 'עליון צה"ל עזיר, קרוב משפחתו של אחד מגדולי המדינה' - האין זה במקרה אחד מקרוביו של בעלי התכנית?

ברוריה שמחוני, נתניה דווקא נימוקיו המשתכעים של העורך עוררו בי את המחשבה כי כל שינוי יטויה במרחב, יהיה לפי רוח התנ"ך וחזון נביאי ישראל. בשיחה שהיתה לי עם נוצרי אמריקאי באי בירושלים, אמר לי יריד זה: 'אחי, כל הארמות האלה לכם הם'. וחוא חורה בידו כלפי המורה. לפי דבריו מליונים רבים של נוצרים-מאמינים, במיוחד בארצות המקדניכיות, מאמינים באמונה שלמה כי קיבוץ נלוות ישראל וכינוי המולדת הי עברית.

יצחק ברכוכבא, ירושלים חסום הלכו, המאוכף, המסכה לגיבור הישראלי הצעיר, מוכיר אמנם את חסורו של המשיח - אולם כל דמיון בין רוכבו ובין בודור הינו שקרי כלב. היו לני מספיק מטיח-שטר...

אתן נשים, אתן? בחיי, אילו הייתי אישה, הייתי מתביישות להשפיע דעות כאלה כמו שהשפיעו אותו 22 הימפניות במש' אל המשפעת של ה' עולם הזה (1132). אם כל הבחורים התי יחסו אליהן כמו הדי זירום, היו אחת מן השתיים: או שזו מעריפות חזירות על בחורים הנונים, ש' יש בשעש, או שלא ידעו לעזור בבכרים את הרגשות החיוביים יים יותר, כך או כך, איו כמה להתי פאר.

הבחור הישראלי הוא מיש ורבינוני, וזוא מתאים את התי נתנותו למה שנראה לו מתאים לבחורה שהוא הולך אהה. אם הבחורה היא כסדר, גם הבחור כסדר יש בכתבה לפחות שתי בחורות, שהייתי מוכן להוכיח להן זאת. לא אציין שמות, כדי שלא יגידו שאני בלתי-איכורי.

הבחור הישראלי הוא מיש ורבינוני, וזוא מתאים את התי נתנותו למה שנראה לו מתאים לבחורה שהוא הולך אהה. אם הבחורה היא כסדר, גם הבחור כסדר יש בכתבה לפחות שתי בחורות, שהייתי מוכן להוכיח להן זאת. לא אציין שמות, כדי שלא יגידו שאני בלתי-איכורי.

ינסף ליאור, חיפה אני חושבת שיחסן של הנשאלות לנושא היה בלתי-מתאים. הן הניחו כולו הנגבר הוא בוארם נמור, 'יצרכים' אפכל וזאת תו כמו שהוא. וזאת הטעות.

הנגבר הוא רק הור מר נלם, שהאשה נושה ממנו בהרדנה ובפכלנות ב'דאדם. יש כמובן חוסר נלמו פחות או יותר טוב, אולם ההבדלים סנינם מאוד, וגם מחמר נלם פנום אפשר להוציא כלי איד, רע, אם יודעים איד, אסור להתיאם! אם הוא מראה חתי, לילי בת-עמי, חולון

ידיד אחד תירנס לי את תשובות הנכרות שפורסמסו, ולמרות שאניני זמן רב בארץ, אני מרשה לעצמי להגיד שאני מת פלאה מאוד.

אם הנבר הישראלי הוא בלתי-מנוסס ונלווייל, כפי שזה נראה בתשובות, אז ברור השם ראיתי נברים בארצות אחרות, שהם כל כך מנוססים עד ש' צאת הנשמה ויש' רוב דברי הנפשה די אדיבות איאפשר לי הניע אתם לשום דבר, ובראי לא לי שאלה: 'האם את מו' ככה להתחתן אתי?' וזאת הרי השאלה שנס הבחורה הישראלית מכה לה, כך אני חושבת.

אולי הנבר הישראלי אינו כל כך תרבותי כמו הנבר האנגלי או הצרפתי, אבל יש לו מעלות אחרות.

שושנה לוי, תל אביב... אני מקווה שהשלב הבא יהיה: 'אתו, נשים, אתן?' אתם מוכרחים להיות פיירים. יוסף סימן-טוב, ירושלים

בתור עבר ברצוני לשאול את הנערות שראיתנם, מספר שאלות. האם אתן, נערות חוזה הישראליות, נשים אתן? היש אפילו אחת שיכולה לבוא ולטעון כי היא דומה במאה לעברת האירופית? היש אחת היכולה לומר לי כי היא מתגבחת בחוס' שיות כמו הנערה השברית? כלבניות כמו הנערה האנגלית? האם היתה אחת מכן משיבה בחיוב להזמנתו של צעיר, שהיא איננה מבינה, לצאת עמו לקלנוע ולאהי' מכן, כשילוה אותה הביתה, לאפשר לו לי נשקה נשיח' ליהיטוב, כפי שהיתה עושה נערה אנגליה כלל שלם וללא כוונות שהז' יגיני, תל אביב

החוגי העולם הזה (1131 ו-1132) על יערת-העשור לא הפתיעו אותי במאומה. כל ילד ידע כי אנשי חוזה, לדייסימוחו של טרי קולק, העבירו מאות אלפי לירות לירי' דיהם ולחבריהם בתשלומים פנטסטיים עבור עבודות שרות-עדר, וכי כל הונג הנדול של הדקדקניה האמנותית והספרותית של ישי ראל ישמן במישל' שנה זו.

אריה בן-יצחק, תל אביב... במשרדים רבים בארץ נהוג כי הספק, המקבל המונה מספיק ממשלתי או ציבורי, משלם לו בחשאי קומיסיון 10% עד 20 אחוז, אם וערת-העשור הוציאה המישה מיליון לירות, למעשה לא יקורות רציניות ובאווירה המוכרת שתיארתם, כמה מאות אלפי לירות חזרו בצורה זו או אחרת הביתה?

אם תשמה וערת-הקירה ציבורית - רדישה שנה מינימלית בתנאים אלה - כראי שתעניין בצד זה של הענין. שלמה גלעזר, רמת-גן

הקורא האומלל טעה בכתובת. להתייעץ עם פסיכיאטור מומחה. אחת קודם.

העולם הזה 1133

... אדיבותו של הכחורות מתבטאת בעניין האוטובוס. באמצע השיחה היא אר מרת שלום וקופצה לפתע לאוטובוס. כאילו קשה להכות 10 דקות נוספות ולהפרד בניי מוסיחת. נעדרת כאלה עוד רוצות מרתים אברהם פישקארה, ירושלים

מחאה מאוחדת מאורעות חוזרים אצלנו משר השנים האחרונות, נילו עד כמה קרובה הסכנה של החלפת השלטון הנוכחי ברונות מוחלטת. כבר טסנו לא חסרו מקרי-מישויש בחזית הדימוקרטית. עד כמה שבכלל אפשר לדבר על דבר כזה אצלנו - כדי למצוא את הנקודה החלשה ביותר, הסבטיחה הע' לחה לכסיון-פריצה. עתה הופתע הקהל על ידי חוק האוסר העברת כל ידיעות על העליה ממעמי במחון (העולם הזה 1132). במחון לא מין? במחון המדינה? בין כך וכך ידוע בחיול-לארין על המרחש אצלנו. יותר מאשר אצל תושבי ארץ זו. הנבחה של העתונות היתה הלשה מרי מכדי לשנות את פני הדברים. והרי יש אנשים פרטיים, סכריע: כל העונוי-הבוקר יתאחרו, לא יוסיפו שלושה ימים רצופים כאות מחאה. ואם יהיה צורך, אפילו שבוע שלם. אני יודע שיש בזה הפסד כספי, אבל עז זה ורכוש חוקרה בקרב הקהל. אשר מצידה טוב הישא פרי.

חלואי ויכולתי להספיק את עתונכם ולא לחוש אותה אולתיד שחשים אורחי המדינה ואני בתוכם בנלל נלוויים וח נורא כש-חור-מפלתה הקתונות מסששטת ומכסה על עיניי. שאינו פוגעים במחון המדינה, אלא רק בשטם הטוב של אנשים פרטיים. שהעזיפו את תועלתם הפרטית על אינטרס המדינה... ק, עובדה, שכן ג' סבריה

התובת הנכונה רבותה האמיתית של הרות הועבה עירוב ועולם במאמר העורך, פלונות סער' יהי ועולם הזה 1131). התואר, 'מאשיים' הוא שהאבי לחרות יותר מכל - האמת כואבת. הם, שלא נרעו להאשים בבחירות להס' תדרות כי מפא"ל מכינה, פלונות הפועל' כדי להשתמש בכוח, הכינו במרע את מליו נותיחכע שלום והוציאו אותו לפעולה. מ, מטרי, חיפה

איו לערב את פלונות הסער של האנשים עם הפאשים, פלונות הסער בנדר פניו האצלת היו סוציאליסטיים (עם דלל אדם, ראשון למאזי, וכד'), המאשים הם איסלתי הול' תנועה לאומית מובהקת ורחור קה מסוציאליים. הגני אחד משתמטי האסיפה שעורו לי 'פלונות הסער' לפועץ את האסיפה. מ, וינטל, יד אליהו

מאמרם, האם עונה האינ' (העולם הזה 1131) ויעז את כל נימי ליבי, ואני תמה ונגחם על מה שניעשה בארצנו הדימוקרטית. נשאלת השאלה, כלום אנהנו העם שיוד סכל ועניינים על כל צורותיהם המפורדות במשך דורות, אנחנו העם אשר שאה כל הניו לחרות, אנחנו העם ששאף להגשים חזון אחרית הימים - ונגר זאב עם כבש' - כלום אנהנו ודווקא אנהנו מעוניים חזון לימים השתורים של ימי הביניים, לנום עינויים וסכל לאורה שלל אשמת: היא בכך שהוא ערבי? האין זה עוול מישוע לערכי האנושות שהתגדרנו בהם? האם התנהגות זו מספלת נכמה על מה ששכחנו אנהנו? או ששא יש בה מתיים אמצעי לחזק את מעמדו של המשרט המינים על ידי פרוד לכבות ושנאת אחים? י, אסיג, חיפה

קידר, דיוד ויעקוב מה יש לדבר, עלייתם לי כבר על הנשמה פרוד כל העתונים כתבו ב,משרט קרר' את השם קדר, ואילו אחם כותבים קידר. כן כותבים אתם דיוד, יעקוב, ועכשיו מכחז אני שכתבו 'שלומוה, משה וכדומה. ירמיהו גלעד, ירושלים

לקורא יירמיהוא גלעד מרדן חברון 70, ירושלים - סבלנות, העכרית מתפתחת בצעדי ענה.

בעייה אישית הנני כחור כן עש שנה לפני שמונה חודשים החליפו הורי לחתן אותי עם בחורה קרובה משפחתי, שגילה פחות מגילי בשי נתיים. הכרתי את הבחורה הרבה זמן, אולם אף פעם בחיים לא חיבתני עליה ולא העזתי להזמין אותה לטרוס או לנשף, או לצאת בחברתה. אף פעם לא אהבתי אותה ואפילו לא חיבתתי אותה. היא מצידה אהבה אותי מאוד, היא אהבה אותי עד כדי כך, שאמרה פעם, בנוכחות אחד מחברי, שאם לא תתי חתן אתי, היא תתאכר. אך אני לא שמתי לב אליה, ולא היה אינכתי לי כלום. אולם לפני שמונה חודשים נפלת במלכות. בלחץ הרוי וחברי ואישים ציבוריים נשאני אורה לאשה. ההבדלים שלא אמרו לי שלא ירבו אתי יותר אם לא אהחתי אתה. אמרו לי גם כי מיני אנשים חשובים, שיעשו כך שיפטרנו אותי מהעבודה, אם לא אהחתי אתה. התחתנתי ואז התחילו הצרות.

זה השמונה חודשים שאני נשוי, אבל אף פעם לא הרגשתי שאני נשוי. כעצם מעולם לא רציתי להתחתן בגיל כל-כך צעיר, אפילו עם בחורה אחת. אף פעם לא האהבתי בכחורה מסוימת, למרות שהייתי יוצא עם בחורות כמו כל בחור בגילי.

אינני אוהב את אשתי. אני לא יוצא עמה לאף מקום. אנו רבים כל הזמן, כבר בשבוע הראשון התחלתי לרוב, התחלתי ליש' תות ולעשן ולשחק פלנים, התחלתי לזלול בעוברתי, למרות שקודם אהבתי יותר מכל דבר אחר. האחרים עוצמים בינתיים את העיניים, כי הם זוכרים אר הייתי קודם. אבל זה לא יימשך כך הרבה זמן. מה עלי לעשות? אני מקבט את עצמכם! אוסלל, י

הקורא האומלל טעה בכתובת. להתייעץ עם פסיכיאטור מומחה. אחת קודם.

הקורא האומלל טעה בכתובת. להתייעץ עם פסיכיאטור מומחה. אחת קודם.

הקורא האומלל טעה בכתובת. להתייעץ עם פסיכיאטור מומחה. אחת קודם.

הקורא האומלל טעה בכתובת. להתייעץ עם פסיכיאטור מומחה. אחת קודם.

הקורא האומלל טעה בכתובת. להתייעץ עם פסיכיאטור מומחה. אחת קודם.